

Jeg har desuden påpeget, at vi står med et eller andet paradoks, i og med at vi i dag tillader at køre spildevandsslam ud på marker, som anvendes til produktion; spildevandsslam, som har et indhold af bromerede flammehæmmere, og spildevandsslam, som der ikke er stillet grænseværdier for i det her tilfælde, på trods af at vi altså har viden om, at de stoffer er problematiske, og at visse af dem ophobes igennem en meget lang årrække og derfor er noget, som også fremtidig vil være meget problematisk.

Derfor er vi altså også indirekte sagt klar til at se på den tilgang, som man fra Enhedslistens side har lagt op her, sådan som vi forstår det, nemlig at man på de felter, hvor det er muligt at foretage sig fornuftige ting uden at spænde ben for en international indsats, skal have undersøgt den bedste mulighed for at gøre det. Det vil vi gerne være med til. Vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet i den ånd og derfor bidrage til, at vi kommer så langt, som vi kan.

KI. 13.05

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er ingen spørgsmål, og derfor bliver det nu hr. Steen Gade som ordfører.

Steen Gade (SF):

Enhedslistens forslag nævner et beslutningsforslag fra SF fra 2004 om samme emne, og dermed har jeg jo også sagt, at det er et område, som optager SF meget, og hvor vi er optaget af, at vi arbejder målbevidst og stærkt for at få forbudt bromerede flammehæmmere, selvfølgelig først og fremmest dem, vi ved er mest farlige.

Derfor kan jeg også begynde med at nævne dér, hvor jeg vil rose regeringen. Det har været godt, at man har anlagt sag ved EF-Domstolen i forhold til deka-BDE. Så man kan sige, at der er rosen, og der er vel den forskel, der er fra sidst, vi drøftede den her sag.

Men ellers synes jeg, at regeringens holdning og flertallets holdning er underlig tilbagelænet. Der er jo ikke nogen modsætning – som jeg nærmest syntes det lød som om, da jeg hørte Det Konservative Folkepartis ordfører – mellem at køre en hård linje som Sverige og så kæmpe for at få EU-reguleringen. Det er jo lidt absurd at høre, at det næsten er, som om Sverige er ved at undergrave hele EU-samarbejdet. Det er jo ikke det, der foregår. Det, der foregår, er selvfølgelig, at svenskerne også er interesseret i en EU-regulering, men mener, at det også kan være fornuft-

tigt at sætte en standard og vise, at der er alternativer.

Det er jo netop det, der er kommet ud af den svenske indsats, nemlig at man arbejder målbevidst på at undersøge alternativer, og nu koncentrerer jeg mig altså om den her del af deka-BDE. Jeg står f.eks. her med en rapport fra kemikalieinspektionen i Sverige, som ser på, hvilke alternativer der er til flammehæmmere inden for tekstilområdet. Det er ikke der, hvor de bliver brugt mest, men de bliver altså også brugt inden for det område. Og det, der sker i det øjeblik, man fokuserer og siger, at det her vil vi altså af med, er jo, at så har man en chance for det.

Jeg ved godt, at ministeren også har kontakter til firmaer i Danmark om at udvikle alternativer. Men vi kan bare godt gøre mere. Jeg har koncentreret mine spørgsmål om offentlig indkøbspolitik. Det kan jeg ikke forstå at vi ikke bare går til, det er jo bare at klappe til. Så kan man sige: Jamen får vi så det hele? Og det gør vi jo ikke. Hvis vi kræver svanemærkede computere, så har vi ikke fået alle væk, men vi har da vist en helt anden handlekraft og vilje end det, som jeg synes fremgik af det, ministeren sagde i første runde.

Og fordi man ikke er enige i alt, der står i et forslag fra et parti i oppositionen, så finder man alt det, man på en eller anden måde kan finde, som man er imod, og siger, at det her ikke kan lade sig gøre osv., og så bliver det bare til et dundrende nej. Jeg synes godt, man kunne værne sig til at sige: Jamen på nogle punkter her vil vi gå i spidsen, og vi er villige til også at gå i spidsen i sådan nogle sager, så vi virkelig er fuldstændig sikre på, at her har vi ret miljømæssigt. I hvert fald for deka-BDE kan jeg ikke se andet, end at der kan vi godt lave national lovgivning. Det er også del af en aktiv politik, som vil føre til, at vi presser mere på, samtidig med at vi har en sag ved Domstolen. De andre kan jo så anlægge en sag mod os. Hvad gør det? Den politiske kamp foregår jo også via Domstolen – det har ministeren jo sådan set i virkeligheden selv sagt – og nogle kritiserer Domstolen for det, men det er jo i hvert fald realiteten, og det synes jeg også vi skal kaste os ind i.

Dermed har jeg så også sagt, men ikke koncentreret mig om det, at når Enhedslisten signalerer, at man under alle omstændigheder i forhold til det indre marked bare kan gøre, hvad man vil, er det jo ikke løsningen. Men det er vigtigt at kæmpe for, at miljøhensyn, sundhedshensyn overalt i det indre marked får lov at stå over